

ת"פ 63618/12/12 - מדינת ישראל נגד יניב דהאן

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 63618-12-12 מדינת ישראל נ' דהאן(עציר)

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

נגד
יניב דהאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד טל ליטן

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

לאחר ניהול הליך של הוכחות הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב במטרה לבצע גניבה, חבלה במזיד ברכב וגניבה מרכב.

העובדות פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ותמציתן כי ביום 30/12/12 בין השעות 16.00 - 18.00 נפרץ רכבו של המתלונן אשר חנה בראשון לציון, בכך ששמשת החלון הימני קדמי של הרכב נופצה. מתוך הרכב נגנב מכשיר אייפד ששווי הוערך בכ- 1500 ₪, שהיה מונח על כיסא הנוסע ברכב.

בסמוך לאחר השעה 18.00 נראה הנאשם ביבנה, על ידי שוטרים שכוונו למקום באמצעות תוכנה שהיתה במכשיר, מוסר את המכשיר לנהג מונית.

התביעה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם בערך מוגן של הגנה על קניינו של הפרט ולטעמה מדובר במידה גבוהה של פגיעה בערך המוגן.

מדובר לטעמה של התביעה בעבירות שיש בהן כדי לפגוע הן ברכושו של הפרט והן בבטחונו האישי. מדובר

בעבירות קלות לביצוע וקשות ללכידה ועל כן יש להטיל בגין ענישה מרתיעה שתהפוך אותן לבלתי כדאיות.

התביעה הדגישה כי אף המחוקק ראה עבירות אלה בחומרה ועל כן ייחד פרק מיוחד לעבירות נגד כלי רכב ובצידן עונש מקסימלי מחמיר.

באשר לרף הענישה הנוהג בעבירות מעין אלה הביאה התביעה מפסיקתו של ביהמ"ש העליון ושל ערכאות אחרות.

מתחם העונש הראוי לטעמה של התביעה נע בין 5-9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

עוד ביקשה התביעה לזקוף לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי ועתרה להטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען כי רמת הענישה הנוהגת בבתי המשפט נמוכה מזו שהוצגה על ידי התביעה והציג בפני ביהמ"ש אסופת פסיקה לתמוך בטיעונו זה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה משנת 2012 ואין כל ראייה היכולה להצביע על תכנון מוקדם וכי הנזק שנגרם הוא מינורי, שכן מדובר בשבירת חלון ובמכשיר אייפד שהוחזר לבעליו.

על כן לטעמו של ב"כ הנאשם מתחם העונש נע בין מאסר מותנה לשישה חודשי מאסר לכל היותר.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם נשוי, אב לשלוש בנות, בן למשפחה נורמטיבית ובהטלת עונש מאסר עליו יהיה כדי לפגוע במשפחה כולה.

מצבו הכלכלי קשה ביותר והוא שרוי בחובות כבדים של כארבעה מיליון ₪. כתימוכין לטענה זו, הוצגו מסמכים.

ב"כ הנאשם הדגיש את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירה וציין כי אין בניהול ההוכחות על ידי הנאשם כדי להביא להחמרה בעונשו. עוד ציין כי הפריט שנגנב אינו בעל ערך רב. הוא הוסיף באשר לעברו הפלילי של הנאשם כי מרביתו ישן ביותר ואין בו כדי להצדיק החמרה בענישה כפי שטענה התביעה.

לאור כל אלה עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר מותנה ולחלופין להטיל על הנאשם חודש מאסר בפועל.

אשתו של הנאשם ביקשה להוסיף דבריה וציינה כי הנאשם מהווה דמות דומיננטית בבית ויקשה על בנותיהן באם יוטל עליו עונש מאסר וכן ביקשה כי ביהמ"ש יתחשב במצב הכלכלי הקשה מאוד של המשפחה.

המעשים בהם הורשע הנאשם מהווים אמנם עבירות נגד הרכוש אך מדובר בשרשרת מעשים:

מדובר בהתפרצות לרכב, תוך כדי גרימת נזק לרכב ולאחר מכן גניבת רכושו של המתלונן מתוך הרכב.

יש בעבירה של התפרצות לרכב כדי גרימת נזק לרכושו של אדם ומעבר לכך אף גרימת נזק כלכלי והשלכות בנושא זה אף מעבר לרכושו של הפרט עצמו.

בגניבת רכושו של אדם מן הרכב יש פגיעה בזכות הקניין ומשמדובר במכשיר אייפד הרי לא ניתן לטעון כי אין המדובר בפריט חסר ערך רב. מעבר לשווי הכספי של פריט זה, ישלו ערך נוסף, שכן הוא אוצר בתוכן מידע שיש לו חשיבות רבה לבעליו.

מתחם הענישה שהציגה התביעה ראוי.

ראו למשל את קביעת ביהמ"ש העליון ברע"פ 5313/12 ראיף נ. מ"י:

"בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ... במסגרתו נתקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים ... בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירה של התפרצות לרכב כוונה לגנוב, והושתו עליו 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה, והשית על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו)....הבקשה עניינה חומרת העונש שהוטל בערכאת הערעור.

ביום 27.3.11, הורשע המבקש (יליד 1988) על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן (מיום 14.3.11)המייחס לו עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב. לפי כתב האישום, ביום 13.1.09 בשעות הלילה בירושלים, פרץ המבקש לרכב פתח את תא הכפפות ונמלט. בית משפט השלום הטיל על המבקש את העונשים המצוינים מעלה, כשהוא מונה לחומרה את עברו הפלילי של המבקש הכולל 4 הרשעות קודמות מהן - שתיים בעבירות התפרצות לבניין ופריצה לרכב (בגין, בין היתר, ריצה עונש של 5 חודשי מאסר בפועל). מאידך גיסא, שקל בית משפט השלום את גילו הצעיר של המבקש, את הודייתו בעבירות ואת קבלת האחריות והחרטה שנלוו אליה. עוד צוין, כי מן התסקיר שנערך בעניינו עולה, שהמבקש פתח "דף חדש" בחייו והוא עובד (מזה מספר חודשים) במאפיה בתל אביב ומפרנס את משפחתו כמפרנס יחיד. בית משפט השלום הטעים, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת מאסר בפועל העלול לדרדר את המבקש בחזרה לחיי העבריינות ולפגוע במאמצי השיקום.

בית המשפט המחוזי קיבל כאמור (ביום 22.5.12), את ערעור המשיבה על קולת העונש והטעים, כי בית משפט השלום לא נתן משקל הולם לחומרת העבירות, וגזר דינו מהוה סטייה מהותית מרף הענישה בעבירות אלה. עוד הוטעם, כי ניתן משקל עודף להודייתו של המבקש, ולטענתו כי פתח דף חדש; וכי השיהוי (4 שנים) שנגרם מאז האירועים בהם הורשע המבקש, נובע בעיקרו מבקשות המבקש לדחיית הדיונים (כאשר המבקש

נמנע למעלה משנה להשיב לכתב האישום). כן נקבע, כי אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן נוכח עברו הפלילי של המבקש, ובכל מקרה, כך צוין, אף ביחס אליה, הקל בית משפט השלום עם המבקש יתר על המידה (שירות המבחן המליץ על עבודות שירות). לבסוף נקבע, כי בנסיבות העניין ובכפוף לכלל כי אין ערכאת הערעור ממצה את הדין עם נאשמים, יש להסתפק בעונש קצר של מאסר בפועל והארכת תקופת המאסר המותנה.

....

חרף נסיבותיו האישיות של המבקש וניסיונו לשיקום, שיש לקוות כי הוא כן, סבורני שהעונש שהושת עליו אינו מצדיק התערבות - הוא מאוזן ואינו חורג מרף הענישה ההולם את המקרה; מדובר באדם אשר מעד בעברו והורשע בארבע עבירות, ובהן עבירות רכוש ופריצה לרכב. העונש שהושת עליו בערכאה הראשונה היה קל ביותר ביחס לרף הענישה בעבירות אלה, וגם לאחר ההחמרה היחסית בעונשו בבית המשפט המחוזי עדיין מדובר בעונש מאסר קצר...."

מגיליון המרשם הפלילי של הנאשם עולה כי לחובתו חמש הרשעות קודמות בעבירות שונות חלקן ישנות מאוד. האחרונה בהן משנת 2013, בגין עבירה של החזקת סכין שבוצעה בשנת 2011.

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו.

אכן מדובר באירוע שהתרחש לפני למעלה משלוש שנים, אך הדיון בו התארך בשל דחיות שניתנו בתיק זה ולא מעט בשל בקשות מטעמו של הנאשם ואף בשל צו הבאה שהוצא נגדו.

עם זאת, יינתן משקל מסוים לחלוף הזמן.

כן יינתן משקל לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ולמצבו הכלכלי כפי שהוצג בפני ביהמ"ש.

אני גוזרת על הנאשם שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם - 30/12/12 - 31/12/12.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה נגד הרכוש.

קנס בסכום של 500 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/5/16 והשני ביום 1/6/16.

לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, עד התביעה מס' 5 בכתב האישום, בסכום של 1000 ₪. הסכום יופקד בקופת ביהמ"שבארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/7/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' אדר ב' תשע"ו, 16 מרץ 2016, במעמד הצדדים.